

در قرن شانزدهم و هفدهم نتایج ضعیفی توسط پیشکسوتانی همچون کاوالیری^۱، توریسلی^۲، روبروال^۳، فرمت^۴، پاسکال^۵ و والیس^۶ کشف شده بود.

^۱Cavalieri

^۲Toricelli

^۳Roberval

^۴Fermat

^۵Pascal

^۶Wallis

در قرن هفدهم، روش طاق‌ت فرسا بتدریج تبدیل به روشی شد که امروزه به عنوان حساب انتگرال^۱ شناخته شده است، روشی قانونمند برای محاسبه مساحت و حجم شکل‌های خمیده.

^۱ این رشته را در زبان انگلیسی calculus می‌خوانند. واژه «کلکول» اصلاً از زبان یونانی آمده و به معنای ریگ و قلوه سنگ است. نام این رشته یادگار دورانی است که یونانیان با چین ریگ بر زمین مفاهیمی در حساب و هندسه را نمایش می‌دادند. در گذشته در فارسی به این رشته «حساب جامعه و فاضله»، «جبر» و نیز «حساب دیفرانسیل و انتگرال» گفته می‌شد. در سال‌های اخیر واژه «حسابان» به‌کار می‌رود که اشاره به دو شاخه فرعی این رشته دارد.